

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Aleny Šiškovéj a JUDr. Petra Hatalu na neverejnom zasadnutí 8. júla 2015 v Bratislave v konaní o žiadosti o udelenie dodatočného súhlasu na trestné stíhanie vyžiadanej osoby, o sťažnosti vyžiadanej osoby B. T. proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 22. januára 2013, sp. zn. 10Ntc 44/2012, takto

r o z h o d o l :

- I. Podľa § 64 ods. 1 Trestného poriadku navrátenie lehoty na podanie sťažnosti proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 22. januára 2013, sp. zn. 10Ntc 44/2012, vyžiadanej osobe B. T. **sa p o v o ľ u j e .**
- II. Podľa § 193 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku sťažnosť vyžiadanej osoby B. T. **sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Prešove uznesením z 22. januára 2013, sp. zn. 10Ntc 44/2012, rozhodol o žiadosti Krajského súdu Varšava – Praga V Trestné oddelenie, Poľská republika o udelenie dodatočného súhlasu na trestné stíhanie B. T. tak, že

podľa § 35 ods. 1 písm. a/ zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o EZR“) udelil dodatočný súhlas na trestné stíhanie vyžiadanej osoby B. T., nar. X. v O., syna J. a K., rodenej P., občana Poľskej republiky, trvale bytom L., Poľská republika, vydaného zo Slovenskej republiky uznesením Krajského súdu v Prešove z 31. júla 2012, sp. zn. 1Ntc 18/2012, na základe európskeho zatýkacieho rozkazu z 20. apríla 2012, sp. zn. VIII Kop 96/12, vydaného Krajským súdom vo Varšave, VIII Trestné oddelenie, Poľská republika, pre iné trestné činy spáchané pred vydaním, než na ktoré sa vzťahoval európsky zatýkací rozkaz, a to pre:

I. trestný čin podľa čl. 286 § 1 Trestného zákonníka Poľskej republiky, v spojení s čl. 91 § 1 Trestného zákonníka, ktorého sa mal dopustiť tak, že

v období od začiatku roka 1999 do 30. septembra 1999 v meste P. na Slovensku, konajúc za účelom dosiahnutia majetkového prospechu, priviedol k nepriaznivému disponovaniu s majetkom I. L., zástupcu spoločnosti R., tým spôsobom, že dvojnásobne vzal od vyššie menovaného peniaze v celkovej výške 730 000 Sk (70 078 Zlotých) za účelom zabezpečenia investorov pre R., a potom tento záväzok nesplnil, ani peniaze nevrátil, čím konal na škodu uvedenej spoločnosti,

II. trestný čin podľa čl. 286 § 1 Trestného zákonníka Poľskej republiky, v spojení s čl. 91 § 1 Trestného zákonníka, ktorého sa mal dopustiť tak, že

v období od 18. septembra 1997 do 18. mája 1998 v meste P. na Slovensku, konajúc za účelom dosiahnutia majetkového prospechu, priviedol J. B. k nepriaznivému disponovaniu majetkom tým spôsobom, že sľúbil stavbu obchodných miestností a garáží na parcele č. X. katastrálne územie P. a na účel plánovanej investície niekoľkokrát vzal od vyššie menovaného poškodeného peniaze v celkovej výške 474 000 Sk (46 576,70 Zlotých), ale sľub nesplnil, ani peniaze napriek mnohým žiadostiam nevrátil, čím konal na škodu J. B.,

III. trestný čin podľa čl. 284 § 2 Trestného zákonníka Poľskej republiky, ktorého sa mal dopustiť tak, že

v období od 23. septembra 1999 do 27. júna 2000 v meste P. na Slovensku odcudzil pre seba, zverený mu v súlade s obsahom nájomnej zmluvy uzavretej dňa 16. septembra 1999 s J. B., automobil značky Škoda Felicia, štátnej poznávacej značky P. v hodnote 150 000 Sk (14 565 Zlotých) tým spôsobom, že uvedený automobil v určenej lehote nevrátil, a potom ho napriek mnohým žiadostiam poškodeného J. B. neoprávnene používal.

Písomným podaním zo 14. apríla 2015 podal proti tomuto uzneseniu krajského súdu vyžiadaná osoba B. T. sťažnosť spolu so žiadosťou o navrátenie lehoty na podanie tohto opravného prostriedku.

V súvislosti s navrátením lehoty na podanie sťažnosti uviedol, že o predmetnom uznesení sa dozvedel až 14. apríla 2015 od svojho obhajcu, ktorý zastupuje jeho práva pred poľskou justíciou, ktorý mu toto uznesenie poslal, aby mohol využiť svoje zákonné právo.

V samotnom písomnom odôvodnení sťažnosti namietal rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, ktorý sa odchyľil od zásady špeciality. Súd v konaní využíval ustanovenia o európskom zatýkacom rozkaze a zámerne obchádzal medzinárodný dohovor uzatvorený medzi Slovenskou republikou a Poľskou republikou. V súlade s medzinárodnými ustanoveniami sa Slovenská republika vzdala akýchkoľvek práv v otázke vedenia právnych činností proti nemu v momente odovzdania trestného stíhania. Mal za to, že v konaní pred krajským súdom došlo k porušeniu jeho práv, konkrétne práva na obhajobu a spravodlivý proces, pretože nebol oboznámený s tým, že by sa voči nemu viedlo takéto konanie, ani o tom, že mu bol v konaní ustanovený obhajca. Vzhľadom na uvedené žiadal o zrušenie predmetného rozhodnutia krajského súdu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v prvom rade skúmal, či sú splnené zákonné podmienky na navrátenie lehoty na podanie sťažnosti vydanou osobou proti uzneseniu krajského súdu.

Podľa § 1 ods. 2 zákona o EZR na konanie podľa tohto zákona sa použije všeobecný predpis o trestnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak. Všeobecný predpis o trestnom konaní sa použije aj vo vzťahu k členským štátom na konanie o vydaní osôb na trestné stíhanie, výkon trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia, na ktoré nemožno uplatniť postup podľa tohto zákona.

Podľa § 64 ods. 1 Trestného poriadku ak obvinený, jeho obhajca, poškodený alebo zúčastnená osoba zmešká z dôležitých dôvodov lehotu na podanie opravného prostriedku, povolí jej orgán, ktorému patrí rozhodovať o opravnom prostriedku, navrátenie lehoty. O navrátenie lehoty môže oprávnená osoba požiadať do troch dní od odpadnutia prekážky. Ak nebol opravný prostriedok ešte podaný, je potrebné ho so žiadosťou spojiť. Ak ide o odvolanie proti rozsudku, možno odvolanie odôvodniť ešte v lehote ôsmich dní od doručenia uznesenia o povolení navrátenia lehoty.

Z uvedeného vyplýva, že zmeškať lehotu na podanie opravného prostriedku možno len „z dôležitých dôvodov“, aj to len do troch dní od odpadnutia prekážky, ktorá bránila v danom prípade vyžiadanej osobe vo včasnom podaní sťažnosti proti prvostupňovému uzneseniu.

Podľa § 187 ods. 1 Trestného poriadku sťažnosť sa podáva orgánu, proti ktorého uzneseniu smeruje, a to do troch dní od oznámenia uznesenia, s výnimkou sťažnosti proti uzneseniam podľa § 83 ods. 2; ak sa koná podľa § 204 ods. 1, sťažnosť sa podáva do skončenia skráteného vyšetrovania. Ak sa uznesenie oznamuje tak obvinenému, ako aj jeho zákonnému zástupcovi alebo obhajcovi, plynie lehota od toho oznámenia, ktoré bolo vykonané najneskoršie.

Podľa § 179 ods. 1 Trestného poriadku uznesenie treba oznámiť osobe, ktorej sa priamo dotýka ako aj osobe, ktorá naň dala svojím návrhom podnet; uznesenie súdu sa oznámi aj prokurátorovi. Oznámenie sa robí buď vyhlásením uznesenia v prítomnosti toho, komu treba uznesenie oznámiť, alebo doručením rovnopisu uznesenia.

Podľa § 63 ods. 6 písm. a/ Trestného poriadku lehota je zachovaná aj vtedy, ak podanie bolo v lehote podané na pošte a adresované súdu, prokurátorovi alebo policajtovi, u ktorého sa má podať, alebo ktorý má vo veci rozhodnúť.

Podľa § 35 ods. 1 písm. a/ zákona o EZR ustanovenia prvej, tretej a piatej časti sa použijú primerane aj na konanie o žiadosti iného členského štátu, ktorému bola osoba vydaná zo Slovenskej republiky na základe európskeho zatýkacieho rozkazu, o súhlas, aby mohol vydanú osobu stíhať pre iný trestný čin spáchaný pred vydaním, než pre ktorý bola osoba vydaná na základe európskeho zatýkacieho rozkazu, alebo aby mohol byť vykonaný aj iný trest odňatia slobody, než pre ktorý bola vydaná.

Podľa § 22 ods. 6 zákona o EZR rozhodnutie podľa odsekov 4 a 5 súd doručí prokurátorovi, vyžiadanej osobe a obhajcovi.

V posudzovanej veci Krajský súd v Prešove pochybil, keď postupoval podľa ustanovenia § 514 ods. 4 Trestného poriadku, podľa ktorého súd rozhoduje o prípustnosti vydania vždy na neverejnom zasadnutí, vo veci koná s obhajcom vyžiadanej osoby a jemu

doručuje aj všetky písomnosti. Sťažnosť proti rozhodnutiu o prípustnosti vydania môže podať obhajca.

Ako vyplýva z citovaných ustanovení zákona o EZR ustanovenia všeobecného predpisu o trestnom konaní (Trestného poriadku) sa použijú v prípade, ak zákon o EZR neustanovuje inak. Z ustanovenia § 35 zákona o EZR je zrejmé, že pri rozhodovaní o dodatočnom súhlase s trestným stíhaním vydanej osoby sa postupuje podľa ustanovení prvej, tretej a piatej časti zákona o EZR. Tretia časť zákona o EZR upravuje okrem iného aj rozhodovanie súdu o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu, kde v ustanovení § 22 ods. 6 zákona o EZR je výslovne uvedené, že takéto rozhodnutie sa doručuje okrem iného aj vyžiadanej osobe. Obdobne je potrebné toto ustanovenie aplikovať aj v prípade rozhodovania súdu o dodatočnom súhlase s trestným stíhaním vyžiadanej osoby. Krajský súd mal preto uznesenie o udelení dodatočného súhlasu doručovať aj vyžiadanej osobe B. T..

Najvyšší súd preto dospel k záveru, že v posudzovanej veci existujú „dôležité dôvody“, pre ktoré vyžiadaná osoba B. T. zmeškal lehotu na podanie sťažnosti, nakoľko o uznesení krajského súdu sa dozvedel až od svojho obhajcu 14. apríla 2015. Ešte v ten istý deň zaslal Krajskému súdu v Prešove žiadosť o navrátenie lehoty spolu so sťažnosťou. Za tohto stavu najvyšší súd rozhodol o povolení navrátenia lehoty na podanie sťažnosti pretože B. T. splnil podmienky pre navrátenie lehoty na podanie sťažnosti v zmysle ustanovenia § 64 ods. 1 Trestného poriadku, keďže o navrátenie lehoty požiadal do troch dní od odpadnutia prekážky (teda od kedy sa dozvedel o existencii uznesenia krajského súdu) a súčasne so žiadosťou spojil aj opravný prostriedok.

Ďalej Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal podľa § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému podal sťažovateľ sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku a zistil, že sťažnosť B. T. je neprípustná.

Podľa § 22 ods. 7 zákona o EZR proti rozhodnutiu krajského súdu o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu je prípustná sťažnosť vyžiadanej osoby len pre niektorý z dôvodov odmietnutia vykonania európskeho zatýkacieho rozkazu podľa § 23 ods. 1, sťažnosť má odkladný účinok; sťažnosť prokurátora je prípustná pre niektorý z dôvodov odmietnutia vykonania európskeho zatýkacieho rozkazu podľa § 23 alebo ak rozhodnutím o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu bol porušený tento zákon; sťažnosť má odkladný účinok.

Podľa § 23 ods. 1 zákona o EZR vykonanie európskeho zatýkacieho rozkazu sa odmieta, ak

a/ sa na trestný čin, pre ktorý bol vydaný európsky zatýkací rozkaz, vzťahuje amnestia, ktorá bola udelená v Slovenskej republike, a slovenský právny poriadok upravuje právomoc slovenských orgánov na trestné stíhanie tohto trestného činu,

b/ vykonávajúci justičný orgán má informáciu, že konanie vedené v niektorom členskom štáte proti vyžiadanej osobe pre ten istý skutok právoplatne skončilo odsudzujúcim rozsudkom, ktorý bol už vykonaný, v súčasnosti sa vykonáva, alebo už nemôže byť vykonaný podľa právnych predpisov členského štátu, v ktorom bol vyneseny,

c/ vyžiadaná osoba nie je podľa právneho poriadku Slovenskej republiky z dôvodu jej veku trestne zodpovedná za konanie, pre ktoré bol vydaný európsky zatýkací rozkaz,

d/ skutok, pre ktorý bol vydaný európsky zatýkací rozkaz, nie je trestným činom podľa právneho poriadku Slovenskej republiky a nejde o konanie podľa § 4 ods. 4 a ods. 5; vo vzťahu k daniam, poplatkom, clám alebo k mene nie je možné odmietnuť výkon európskeho zatýkacieho rozkazu iba preto, že právny poriadok Slovenskej republiky neupravuje rovnaký druh daní alebo ciel alebo neobsahuje rovnaké ustanovenia týkajúce sa daní, poplatkov, ciel alebo meny ako právny poriadok štátu pôvodu, alebo

e/ vykonávajúci justičný orgán zistil, že trestné stíhanie alebo výkon trestu odňatia slobody vyžiadanej osoby sú premlčané podľa právneho poriadku Slovenskej republiky a na stíhanie trestného činu je daná právomoc slovenských orgánov podľa právneho poriadku Slovenskej republiky.

Z odôvodnenia podanej sťažnosti vyžiadanej osoby B. T. Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že tento neuplatnil ani jeden z dôvodov uvedený v § 23 ods. 1 zákona o EZR, pre ktorý by mohlo dôjsť k odmietnutiu vykonania európskeho zatýkacieho rozkazu.

Vzhľadom k tomu Najvyšší súd Slovenskej republiky sťažnosť vyžiadanej osoby B. T. bez jej meritórneho preskúmania podľa § 193 ods. 1 písm. a/ Tr. por. zamietol, keďže nie je prípustná

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 8. júla 2015

JUDr. Jana S e r b o v á , v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová